

den röde

ARBEIDEREN

Nr. 12 13/11-27/11 1976 4. Årg. Organ for Kommunistisk Arbeiderforbund Pris Kr. 1

20 år siden "Ungarnoppstanden" - Et tilbakeblikk

For 20 år siden skjedde det noen viktige episoder som rystet alle de daværende kommunistiske partier - og som kulminerte med den såkalte Ungarnoppstanden som ble utløst de siste dager av oktober 1956. Framfor alt viste urolighetene omkring steder som Poznan i Polen i juni 1956 og

seinere Budapest i Ungarn at det Sovjet-dominerte Øst-Europa og Kominformblokken var i en alvorlig politisk krise. Det som kunne forvirre revolusjonære i andre land var deltakelse av framtrepende parfolk (og arbeidere som i Poznan) i direkte oppstand (endog væpnet som i Budapest) mot

den statsmakt og politikk som var forvaltet av det som skulle være kommunistiske partier, med det opplagte resultat at reint borgerlige elementer kunne gjenerobre innflytelse - basert på oppstandelsens resultater.

Sovjetunionens rolle kunne også virke tvetydig - nettopp fordi "rebellene" innen de offisielle kommunistpartier nettopp var forfektet av SUKP's leder N. Krutjovs nye teorier - samtidig som opprørene også rettet seg mot Sovjetmakten og dens innflytelse i de Øst-Europeiske landa. Konfrontasjonen med Sovjetarmeen blei også det avgjørende i opprørene, ikke minst i Ungarn.

Hva var årsakene til Ungarnoppstanden? Her må man skille mellom to typer "årsaker", de indre og grunnleggende som baserer seg på klasse-motsetningene i Ungarn og hvordan Ungarns politiske overbygging sto i relasjon til disse klassekrefter, og dernest de ytre betingelser som dreide seg om den Ungarske statsmakts forhold til omverdenen (her ikke minst til Sovjet, Kominterns øk. politikk, og dets politisk ideologiske innflytelse på klassekreftenes praktiske politikk i Ungarn).

Etter krigen kom den ungarske arbeiderklassen i tilsynelatende gun-

stig maktposisjon. Som i så mange østeuropeiske land var de gamle borgerlige partier så kompromitert av tidligere samarbeide med den tyske nazismen - at de ikke kunne vinne noen innflytelse som nasjonale folkepartier - massene hadde snudd dem ryggen. Kommunistene hadde vært den avgjørende faktor i den nasjonale motstandskamp, - dessuten var det gitt av de internasjonale forhold at den væpnede makt som understøttet de nye nasjonale demokratiske staters oppbygging i Østeuropa kom til å bli Sovjets røde armé. Det ungarske nasjonale borgerskaps praktiske politikk kunne derfor i overskuelig framtid da bare ivaretaes ved at man inngikk i de kommunistlede "nasjonale front-er" o.l. En "lav profil" m.h.t. borgerlig politikk kontra proletariatet måtte også inngå i praksisen.

I 1948 under et slikt klima hvor borgerlig restaurasjon tilsynelatende ikke var aktuelt å tenke på skjedde det en sammenslutning av Ungarns KP og det venstresosialdemokratiske parti. Det nye parti som da også i denne prosess "vant" mange medlemmer fra fordekte borgerlige og småborgerlige politikere blei hetende "Det ungarske arbeidende folks parti".

Forts. side 2

Kapitalen på offensiven

Svenske arbeidsgivere:

Nei til ny lønnsøkning i Sverige

Aftenpostens korrespondent OLE EKSTRØM Stockholm, 31. oktober. Den svenske arbeidsgiverforeningens utspill foran vinterens lønnsforhandlinger har vakt sterk reaksjon fra mange hold. Arbeidsgiverforeningen (SAP) erklærer at det i det hele tatt ikke finnes rom for lønnsøkninger i forbindelse med det forestående oppgjøret.

Det som har vakt størst oppmerksomhet er forslaget om at lønnsøkning skal endres, slik at man ikke lenger skal få trykk på å øke lønna. Fortsatt side 24 (1)

Jülfestposten Mandag 1. november 1976

Økende dansk arbeidsloshet:

Innbildning å tro at alle ledige får arbeide igjen?

Direktør Kaare N. Selvig:

— Det høye omkostningsnivå en trusel mot vår økonomi

Regjeringens økonomiske politikk som bl. a. har ført til det høye omkostningsnivået i Norge, ble utsatt for kritikk da administrerende direktør i Norsk Arbeidsgiverforening, Kaare N. Selvig holdt sin tale på foreningens generalforsamling idag. Selv om Selvig forsvarte understreket at norsk næringsøkonomi totalt sett står i en gunstig situasjon, rettet han søkelyset mot en rekke mørke trekk ved dagens situasjon i Norge, bl. a. virkningene av

Regjeringens ønske om gjennomføring av en hoved mulig sysselsetting: Den pris vi har betalt for vårt høye sysselsetningsnivå er en omkostningsutvikling som har bragt oss i utakt med andre land og som har svekket vår konkurranseevne alvorlig, sa Selvig som samtidig opplyste at Norge nå eksporterer ca. 12 prosent av innenlandsk produksjon, mens vi importerer ca. 39 prosent av det vi bruker innenlands.

Se leder side 3

Italia: Arbeiderklassen mot revisjonistene

Millioner av italienske arbeidere har vært i streik mot den kristelig-demokratiske regjeringens forsøk på å velte byrdene av den økonomiske krisa over på arbeiderklassen gjennom lønnsstopp og nye skatter og avgifter. Dette på tross av det gamle "kommunistpartiet", PCI's, oppslutning om regjeringens febrilske tiltak for å hindre streikene.

Arbeidernes streikebevegelse har frambrakt store "motsetninger" innen PCI. Til "venstre" står partiforman-

nen Luigi Longo, som mener at partiet ikke må støtte kristelig-demokratenes krisetiltak uten å få en plass i regjeringen(!). I "sentrum" forsvarte Berlinguer partiets nåværende politikk. Til "høyre" går Amendola - også kalt "den borgerlige kommunist" - inn for yttet igere opptrapping av den aktive oppslutning om regjeringen Andreotti.

Tydeligere kan det ikke demonstreres at også i Italia må arbeiderklassen skape et nytt kommunistisk parti.

Karle Jonsson-medlem av streikekomiteen ved Norzink: Strasbourgertesene 100% riktige

Les intervju på side 4.

"Ungarnoppstanden"...

Forts. fra side 1

Ikke minst fra og med denne samling blei partiet preget av reformistiske og revisjonistiske innslag. En veltalende herre ved navn Imre Nagy blei samlingspunktet for dette innslag og den samme Nagy vant også stor åtgang utenom partiet blant de reaksjonære storbonder og endog fra emigrantkretser (flyktninger kompromitert fra Horthy-fascistregimet).

Kommunistenes og partiets leder var Mátyás Rakosi, en velprøvd revolusjonær kjemper, som iherdig søkte å bekjempe revisjonistenes økende innflytelse særlig etter at man avslørte forbindelsen mellom visse revisjonister og Jugoslaviens "KP" (da utstøtt av komintern) sitt direkte forsøk på å undergrave såvel det ungarske partiet som dets statsmakt. Laszlo Rajk som var innenriksminister og revisjonistenes mann blei avslørt som spion (hans egen tilståelse kom i retten i nærvær av verdenspressen) og han blei dømt til døden.

Særlig etter den 20. partikongress til SUKP hvor Krutsjov manifesterte sitt borgerlige statskupp i Sovjet og skamløst kunne utbasunere en klart antikommunistisk politikk for de Moskvatro partier kunne imidlertid igjen høyrefløyen i Ungarns parti samt det ungarske borgerskapet fatte nytt mot etter nederlaget med Rajk-saken i 1949, - de hadde fått et nytt støttepunkt, nemlig Krutsjov sjøl og dermed Sovjets makt i Ungarn. Sovjettroppene var hele tiden iflg. de internasjonale krigsoppgjørsavtalene etter Hitler-Tysklands fall, stasjonert i Ungarn. Men Krutsjov hadde lenge tjent den borgerlige linje. Trass i at Rakosi ved valget 17. 5. -53 fikk et overveldende flertalls tillitsvotum for sin og regjeringens politikk tvang Sovjet, gjennom Krutsjovs personlige inngripen, Rakosi til å gå av ("etter eget ønske" skulle det hete) samtidig som Krutsjov foreslo at den tidligere dømt leder av det sosialistiske Ungarn, Rajk skulle rehabiliteres - en klar oppmuntring til den revisjonistiske fløy og det skulle og bli et prestisjenederlag for den kommunistiske fløyen og Rakosi.

Høyrefløyen greide å utnytte situasjonen ved Krutsjovs inngripen - Imre Nagy blei statsminister i juli s.å. og frekt nok blei en helt ny politikk inneholdende Krutsjovs klasseforeningsideer og profittmotiv for produksjon og økonomi proklamert, på tross av velgernes votum for den sosialistiske vei i politikken bare 2 mnd. før. Ungarns borgerlige kunne triumfere - det skulle snart vise seg at de ville ikke stanse på halvveien. Dessuten, flere flere ville heller være herrer i eget hus på vestlig kapitalistisk nåde - enn tjene den Sovjetintegre statskapitalisme, men foreløpig var Krutsjovs og deres interesser sammenfallende.

På bakgrunn av de vestlige kapitalisters aggressive holdning som ventet grådig på en "krise" i f.eks. Ungarn til å intervenere hvis Sovjetmakten skulle miste innflytelse, valgte Rakosi å bøye av for russernes krav. Man kan dømme i dag om dette, men bør komme ihu datidens kalde krig og internasjonale klima. Rakosi hadde aldri vært en feig opportunist, hans holdning gjennom 40 års revolusjonær virksomhet og nær 20 års sammenlagt fengsel hos fascistene viser dette.

Under Imre Nagys ledelse forvandlet den tidligere plan for sosialismens oppbygging under proletariats ledelse seg til en almen økonomisk "oppbygging" under tradisjonelle kapitalistiske mønster. Samtidig utstedte man "amnesti" for tidligere utviste kontrarevolusjonære elementer, - flere vendte tilbake for å få viktige stillinger i statsforvaltningen. Fordi partiet ikke helt kunne brytes opp innenfra blei den såkalte "Fedrelandsfronten" dannet som politisk organisasjon med det formål å overta partiets ledende rolle. Den borgerlige maktovertaking blei nå mere og mere åpen og klar, slik at

partiet mannet seg opp i april 1956 til under Rakosis ledelse å avsette Imre Nagys regjering for om mulig stanse utviklingen til et borgerlig kupp.

En ny regjering med Hegedüs i spissen blei innsett og man forsøkte å i-verksette den tidligere politikk som hadde sin base i arbeiderklassen. Dette passet ikke byråkratene i Kreml, Krutsjovs borgerlige kurs skulle knesettes også i Ungarn. Igjen greip Moskva inn, Mikojan blei satt til å ordne opp, og med trusler fikk han sin vilje. 18. juli 1956 blei Rakosi avsatt som partileder og "sendt" til Sovjet hvor han blei forvart for godt. Krutsjov fulgte opp sin "seier" på den 20. partikongressen. Flere andre partikadre fikk samme skjebne, liten motstand lykkedes å reise, og dermed spredde mismotet og oppløsningstendensene seg i arbeiderklassen og det som skulle være den klassens ubestikkelige parti.

Men de kontrarevolusjonære kreftene i og utenfor Ungarn følte igjen medvind. I den leir rustet man seg nå til å gi det sosialistiske regimet nådestøtet. Allverdens åpne antikommunistiske politiske klubber blei organisert, tidligere bortgjemte våpen fra Horthy-regimets garde blei gravd fram og eksilungarere siden 1945 samlet seg ved Ungarns grenser, særlig i Østerrike som også blei gjennomgangsport for våpensmugling, særlig fra Tyskland. Det amerikanske CIA og det vesttyske "sikkerhetspoliti" bistod ivrig med dette.

Overmotet til de kontrarevolusjonære steg til nye høyder da den tidligere dømt og seinere "rehabiliteret" Rajks levninger blei gravd opp og gitt en statsbegravelse med pompøse seremonier. Kommunistene var presset ut av posisjon - borgerskapet vant hegemoni. Men for ikke å avsløre helt sine hensikter, og for ytterligere å kunne splitte de sosialistiske krefter valgte de kontrarevolusjonære å dekke seg bak sosialistiske fraser. Inspirert av Gomulka "suksess" med sin "polske vei til sosialismen" lanserte man seg som "Ungarske sosialister" som var mot "stalinismen" og lot den revisjonistiske fløyen innen det ungarske kommunistpartiet spille hovedrollen i første fase av opprørets utløsning. Arbeiderklassens politiske svekkede stilling måtte ikke endres ved en ufor-siktig provokasjon - ennå.

Den nydannede fordekte kontrarevolusjonære "Petöfiklubben" utarbeidet et "program" med en rekke krav som innebar at Imre Nagy igjen skulle overta regjeringen. Flygeblad om dette blei spredd særlig i og omkring Budapest. Kravene var også behendig oppspedd med "arbeiderkrav" for å tåkelegge massemobiliserings hensikt. Man lykkedes i også å rive med uerfarne kadre i det kommunistiske ungdomsforbund samt endel faglige tillitsmenn, med dette.

Snøballen rullet, og 23. oktober 1956 arrangerte man en demonstrasjon i Budapest. Revisjonistene var tilsynelatende i spissen og sjøl om arbeiderklassen forholdt seg passiv strømmet alle borgerlige og småborgerlige kontrarevolusjonære elementer til slik at det blei en kraftig masseoppmarsj. Parolene under marsjen blei: "Ned med regjeringen! Ned med Warsawapakten!" og "Velt Stalinmonumentet!"

Røde flagg blei båret, men under marsjen dukket etterhvert den styrtede borgerrepublikkens flagg fram, mens man rev istykker de med folkedemokratiets emblem.

Bevegelsen av 23. oktober begynte å vise sitt sanne innhold. Allerede samme kveld dukket væpnede velorganiserte kontrarevolusjonære bander fram under dekke av demonstrasjonene i loo-talls. Man stormet den statlige transportsentral, erobret hjemmevernets våpenarsenal, vervet i forrringen flere av demonstrantene til de væpnede raidene slik at man i løpet av natten kunne storme enhetspartiets avisredasjon og trykkeri samt partikontorene.

Opprørets antikommunistiske tendens burde nå vært klart. Partiets sentralkomite kom sammen til krisemøte og besluttet å forsvare folkedemokratiet. Arbeiderklassen skulle bevæpnes, folkepolitiet skulle settes inn mot de kontrarevolusjonære og sovjetarmeen skulle tilkalles for bistand. Men en fatal konsesjon blei gitt til revisjonistene, Imre Nagy skulle overta som statsminister. Man stolte på hans forsikringer om at han skulle gjennomføre sentralkomiteens vedtak.

I mellomtida var Sovjetrevisjonist-

sett enhver videre tilnærming fra "revolusjonsrådene", - de ville hverken ha gamle eller nye kapitalistiske eiere av fabrikkene. De av Nagy og co's opprettede "arbeiderråd" (etablert ved hjelp av infiltrasjon) blei kasta ut av fabrikkene. Arbeiderne forberedte seg til motstand på tross av at de ingen våpen fikk.

Ikke bare saboterte Imre Nagy partiets sentralkomitees vedtak om aktiv motstand, han fortsatte sin kurs direkte for kontrarevolusjonen. Allerede 30. oktober mens stormen på partiho-

Misshandling av kvinnelig partifunksjonær. De kontrarevolusjonæres kulturinnslag.

ene igjen på farten for å "rette" på tilstanden. Suslow og Mikojan ankom 24. oktober til Budapest og beordret ny ommøblering av det ungarske "broderparti". Denne gang fjernet de parti-sekretæren Gerő (og tok også ham med til Moskva i "forvaring"). Den tidligere ekskluderte titoist Janus Kadar blei russernes nye mann - nå kunne man rett og slett diktere betingelsene.

Imre Nagy greide tross sine erklæringer nå å manøvrere seg i en posisjon hvor han ikke bare evnet å sabotere påleggene fra Sentralkomiteen om å bevæpne arbeiderklassen, men også å direkte hindre at politiet fikk gripe inn på et tidspunkt man ennå kunne kontrollere situasjonen.

Mellom den 28. og 31. oktober kunne de kontrarevolusjonære bander herje vilt i Budapest, - det rene terrorvelde blei etablert, og den 31. oktober stormet man enhetspartiets hovedkvarter i Budapest. Noen blei myrdet direkte under angrepet, andre blei slept ut på gaten, hengt opp i trær og lyktestolper eller rett og slett torturert ihjel på den mest bestialske måte. Terroren og klappjakten på kommunister og arbeiderkadre kunne nå fortsette. Folkerepublikkens motstand blei lammet ikke minst ved hjelp av Imre Nagys konsekvente sabotasje av ethvert vedtak om konkrete motaksjoner. De kontrarevolusjonære var herrer i Budapest og deres aksjoner spredte seg nå utover landet. Såkalte revolusjonsråd blei dannet, det gamle Horthy-fascistregimets menn dukket opp i maktstillinger. Dekreter blei utstedt om at jorda skulle "tilbakeleveres sine rettmessige eiere" som var godseierne og storbonder, og fabrikkene og annen eiendom skulle overlates "sine eiere". Væpnede militsstyrker uten hemninger fikk herje vilt - kommunister blei gjort kort prosess med - avstraffelsene av uylidige var brutal og hensynsløs. Borgerskapet fikk igjen som så mange ganger før i historien vitt hva deres revansje innebar. Men nettopp den hurtige forvandlingen av de "sosialistiske" fraser i første fase av oppstanden til de borgerlige krav om oppløsning av kollektivene fikk bondene til å rygge tilbake og ikke støtte kontrarevolusjonen (de var stort sett passive) og arbeiderne nektet stort

edkvarteret var i starten mottok han en delegasjon fra "Den nasjonale revolusjonskomitees sentral" og erkjente deres "ordensmakt" og innsatte en av deres ledere, overløperen general Paul Maleter til assisterende forsvarsminister, samtidig som han ga ordre til løslatelse av den beryktede kirkeprias under nazitida, kardinal Mindzinty (han var arrestert for spionasje og undergravingsvirksomhet ca 1 år i forveien). To dager etter kunne Nagy med støtte i den nye ordensmakt sparke resten av de kommunistiske partimedlemmer i regjeringa, avhende partiets eiendom til de "nye" partier som nå dukket opp, Høyresosialdemokratene med Anne Kethly i spissen, Dudás Lasastparti, Kovacs "bonde"parti og Mindszentys sjølbetalte "folkeparti". Denne banden dannet nå "regjering" under Imre Nagy.

Gamle storkarer som godseiere, fascist-byråkrater, kapitalister og garde-offiserer dukket opp fra USA, Argentina Tyskland og Østerrike som "revolusjonsrådenes" støtter og ledere.

Det hele endte med at fascistregimets generalstabsoffiser og aktivt fascistmedlem før og under krigen, Bela Király vendte hjem fra eksil og overtok som kommandant i Budapest den 3. november.

Om Sovjetunionens regjering holdning i disse dager har Kinas Kommunistiske Parti uttalt når de avslørte Krutsjovs hensikter dengang i en erklæring at de "hadde som plan å gå inn for en kapituleringsspolitikk og overgi det sosialistiske Ungarn til de kontrarevolusjonære".

Om videre: "I denne situasjon krevde Kinas Kommunistiske Parti og andre broderpartier som meget bestemt holdt fast ved marxismen-leninismen, at imperialistenes og reaksjonens angrep skulle slås tilbake, og den sosialistiske leir og den internasjonale kommunistiske bevegelse skulle beskyttes. Vi holdt fast ved at alle nødvendige tiltak måtte iverksettes for å knuse den kontrarevolusjonære revolten i Ungarn og vendte oss bestemt mot at det sosialistiske Ungarn skulle oppgies". (Fra artikkelen "Hvordan meningsforskjellen

Forts. side 4

den røde ARBEIDEREN

Organ for Kommunistisk Arbeiderforbund
Postboks 2863-Kampen, Oslo 5
Postgiro: 2068427

Trykk: Eget Kontor-offset.

Redaksjon:

Einar Berg
Harald Berntsen
Line Dedichen
Kjell Hovden
Eyvind Viken
Øyvind Horverak

Redaktør: Eyvind Viken.

ABONNEMENTSPRIS:

den røde Arbeideren pr. år - kr.20.-
Røde Fane pr. år - kr.28.-
Pengene kan betales på postgiro 20 68 427
Merk talongen -A- for avisen og -RF- for Røde Fane

STØTTEABONNEMENT:

den røde Arbeideren - kr. 30.- pr. år
Røde Fane kr. 38.- pr. år

Angrep er det beste forsvar

For første gang etter den 2. verdenskrig snakker kapitalistene i dag åpent om nødvendigheten av å opprettholde arbeidsløsheten og om stagnasjon i eller nedskjæring i lønningene. Så lenge den langvarige gjenoppbygningshøykonjunkturen etter verdenskrigen varte ved, hadde pipa en annen låt. Da var det sysselsetting og jevnt stigende levestandard for alle som kapitalismen var blitt i stand til å sikre, til evig tid.

I løpet av et par år er det omvendt blitt slik at det åpent kreves arbeidsløshet og reallønnsnedgang for å sikre kapitalismen, akkurat som i mellomkrigstida.

Investeringene kaster ikke lenger nok av seg. Lønna må skjæres ned og utgiftene til produksjonsutstyr senkes gjennom innskrenkninger og nedleggelser før det igjen kan bli lønnsomt å investere.

Men dette er ikke nok. Den siste tids utvikling har vist at kortvarige nedgangsperioder ikke lenger kan rette opp skjevhetene innen systemet, kapitalismen beveger seg nå inn i en dyptgående og omfattende krise - inn i en kronisk lavkonjunktur. Bare en ny imperialistisk storkrig kan sanere produksjonsutstyret tilstrekkelig til å danne basis for en ny langvarig høykonjunktur.

Den økonomiske krisa og kapitalens angrep på arbeidsplasser og lønninger stiller arbeiderklassen overfor valget mellom en defensiv og en offensiv strategi. Må eller skal arbeiderne gi etter for kapitalens krav for på denne måten å redde seg gjennom krisa? Eller skal de nekte kapitulere og fortsatt ta utgangspunkt i sine egne klasseinteresser - uansett hva kapitalen kan "tåle"?

Valget stilles nå skarpere enn under langvarige høykonjunkturer av den typen vi hadde etter den 2. verdenskrig. Un-

der slike høykonjunkturer kan kapitalen langt på vei tilfredsstille arbeidernes elementære krav om arbeid og økende inntekt - kapitalens og arbeidets interesser faller tilsynelatende sammen. Bare tilsynelatende, fordi i virkeligheten beriker kapitalen seg da hurtigere enn noen gang nettopp på den fulle sysselsetting, dvs. på arbeidernes bekostning. Men av samme grunn kan kapitalen i slike tider tillate absolutte inntektsøkninger også for lønnsarbeiderne.

Under depresjonen derimot er bare kravet om opprettholdelse av arbeidsplassene og av reallønna av offensiv karakter, og i strid med selve kapitalismen som system.

Spørsmålet om defensiv eller offensiv strategi blir i neste omgang spørsmålet om en reformistisk og sosialdemokratisk eller en revolusjonær og kommunistisk framgangsmåte for arbeiderklassen.

Denne motsetningen viste seg allerede i 20-åra. Med henvisning til økende arbeidsløshet og synkende organisasjonsgrad forfektet den sosialdemokratiske LO-ledelsen med NAF i ryggen en defensiv strategi, og hevde at arbeiderne sto for svakt til å kunne angripe kapitalen. Ut fra dette prøvde de å styre unna alle større konflikter med NAF og forsøkte etter beste evne å underminere og sabotere store streikekamper som jernstreiken i 1923-24 og bygningsarbeiderstreiken i 1928.

De forfektet "forhandlingslinjen" og gikk i spissen for at arbeiderklassen skulle gå sammen med kapitalistene for å gjenoppbygge industrien og arbeidsplassene.

I dag framstår denne klassesamarbeidslinja enda tydeligere - med alle sine konsekvenser. I kraft av sin nye

rolle som den mest strømlinjeformede bærer av det borgerlige statsapparatet utgjør DNA og LO spydspissen i kapitalens offensiv mot arbeiderklassen. Gjennom Kleppe-pakker og kombinerte oppgjør angriper de lønnsnivået. På grunn av sitt knefall for den kapitalistiske økonomien kan de ikke gjøre noe for å hindre økende arbeidsløshet. Gjennom det faglige apparatet søker de å legalisere og systematisere regelrett streikebryteri, og rykker ut med åpent forsvar for politibeskyttelse av slikt nidingsverk.

Kapitalismen er ikke blitt helbredet av sosialdemokratiets "økonomiske virkemidler". På ny framstår massearbeidsløshet og lønnsnedslag som aktuell virkelighet. Og de defensive strategiene i sosialdemokratiet er blitt til de fremste forsvarere av den samme virkeligheten.

Egentlig har arbeiderklassen derfor ikke noe valg mellom en defensiv og en offensiv strategi overfor kapitalens angrep. Å legge seg på defensiven vil ikke være noe forsvar, men det samme som å gi opp med det samme. Det vil si fortsatt kapitalisme, stadig dypere og mer omfattende kriser, og i neste instans storkrig.

Angrep er det eneste og beste forsvar mot kapitalens offensiv. For å hevde sine elementære livsinteresser må arbeiderne angripe de trange grenser som depresjonen setter for kapitalens videre eksistens. Men det vil si at arbeiderne må gjøre seg klar over nødvendigheten av å sette sitt eget samfunnssystem, sosialismen, i stedet for kapitalismen. Hvis ikke arbeiderne gjør dette, er det ingen andre som kommer til å gjøre det for dem.

KOMMUNISTISK ARBEIDERFORBUND

SENTRAL ADR.: Postboks 2863
Kampen, Oslo 5
Tlf.: 37 63 60

AKERSHUS: Marie Nordby
Bekkevn. 4
2006 Løvenstad

BUSKERUD: Peter O. Pedersen
Solberggt. 10 B
3000 Drammen

TELEMARK: Harald Baun
3980 Åby

VEST-AGDER: Ole Langeland
4652 Øvrebyg
4652 Øvrebyg

ROGALAND: Georg Vikshåland
Skårfeltet
4250 Kopervik

HORDALAND: Bjørn Løvdahl
Sigurdsgt. 17
5000 Bergen

SØR-TRØNDELAG: Ingunn Eidskrem
Singsakerbakken 13
7000 Trondheim

NORD-TRØNDELAG: Ragnar Kristiansen
7510 Skatval

KOMMUNISTISK UNIVERSITETSLAG (KUL)

OSLO: Postboks 3815
Ullevål Hageby
Oslo 8

BERGEN: Postboks 29
5014 Universitetet
5000 Bergen

TRONDHEIM: Postboks 1886
Jarlesletta
7000 Trondheim

TROMSØ: Hanne Edvardsen
Postboks 436
9001 Tromsø

MARXIST-LENINISTISKE UNGDOMSGRUPPER (MLU)

Postboks 41, 1345 Østerås

KOMMUNISTISK TEORI

ELEMENTÆRSINKE

UTGITT AV
KOMMUNISTISK ARBEIDERFORBUND

-STRASSBURGER-TESENE-
Ikke bare et historisk dokument
fra 1929, men et redskap for arbeid-
ernes faglige og politiske kamp
også idag.

GJENNOM LOV ER

Kommunistisk Arbeiderforbund

BRUK STRASSBURGER-TESENE I DEN FAGLIGE KAMPEN!

Den ulovlige streikens metoder ble
første gang oppsummert i Den Røde
Faglige Internasjonalens såkalte

Strassburger-teser fra 1929. Tesene ble utformet på bakgrunn av det faglige apparatets innlemming i den borgerlige staten, noe som fra da av nødvendiggjorde valg av særskilte streikekomiteer til erstatning for de faglige tillitsmenn i kampsituasjoner. Siden 1929 er tesene om og om igjen studert og benyttet av arbeidere i kamp.

Strassburger-tesene foreligger trykt i et eget hefte fra Kommunistisk Arbeiderforbund, "Tvers gjennom lov til seier". Foruten Strassburger-tesene inneholder heftet bl.a. en oppsummering av streikebevegelsen i Norge i 1974, og artikler av Engels og Arvid G. Hansen.

Heftet "Tvers gjennom lov til seier" er uunnværlig for alle arbeidere som forbereder seg på kamp på tvers av det kombinerte og samordnede oppgjøret, og for alle som ønsker å sette seg inn i arbeiderklassens erfaringer med økonomisk kamp. Heftet trykkes nå i 2. opplag, og koster kr. 7,-.

Bruk heftet i klassekampen!
Bestill ved hjelp av bestillingssed-
delen annet sted i avisa!

NYTT NUMMER AV RØDE FANE!

Røde Fane - Kommunistisk Arbeiderforbunds teoretiske tidsskrift - foreligger nå med nr. 2/3 1976. Det er et dobbeltnummer på 90 sider med solide artikler om kapitalismens utvikling i Sovjet, den økonomiske krisa og Kinas utenrikspolitikk. Lederartikkel om proletarisk internasjonalisme.

Pris: kr. 10,-.

Abonnement på Røde fane koster kr 28,- pr. år. Tidsskriftet vil utkomme regelmessig hvert kvartal fra neste år.

Bestillingen går greiest om du betaler direkte på postgiro og noterer bestillingen på talongen.

Bestill fra: Postboks 2863, Kampen
Oslo 5 - p.g. 20 68 427.

Karle Jonsson - medlem av streikekomiteen ved Norzink: Strasbourgesene 100% riktige

Årsaken til at streiken mislyktes: Småborgerlig innflytelse i arbeiderklassen

Vi bringer her en samtale den røde Arbeideren har hatt med Karle Jonsson, medlem av den tidligere streikekomiteen ved Norzink.

drA: Hvorledes er stemninga på Norzink nå?

KJ: I øyeblikket er det ikke så lett å si noe sikkert om situasjonen. Mange ting er latente, påstand står mot påstand og mye har skjedd - og skjer fortsatt - som vi ennå ikke har fått oppsummert skikkelig.

En del av oss arbeider med å lage ei hvitbok om streiken slik at de erfaringene vi har høstet kan komme hele arbeiderklassen til gode. Andre arbeidere skal ikke behøve å gjøre de samme feilene som vi gjorde.

drA: Fra SV-hold har det framkommet at en av feilene var å begynne streiken i hallen og ikke på havna, der en arbeid nedleggelse skulle kunne lamme hele bedriften. Kommenter til det?

KJ: Bestemmelsen om hvilke grupper som skulle ut i forhandlinger først, ble bestemt av tillitsmannsutvalget for hele bedriften; også at de enkelte gruppene skulle være suverene i forhandlingene.

Skal noen kritiseres, må det være tillitsmannsutvalget og ikke oss som var i streik.

Ny Tid vet overhodet ikke hva de snakker om. Det var bl.a. det som gjorde oss så forbanna på hele partiet.

Jeg tror nok SV må regne med at medlemmer som virkelig ønsker å solidariseres seg med streikende arbeidere, vil måtte forlate dette partiet slik tilfellet har vært her i Odda. Mener partiet at det er sosialistisk, kan det ikke bare komme med usaklig kritikk av oss som streiker.

Det hevdes jo også at dette skulle vært en AKP-streik. Streiken har ingenting som helst med AKP å gjøre. Dessuten: Hvem faen streiker fordi de synes det er gøy.

NKP her i Odda har forresten heller ikke støtta oss. Vi har ikke hørt et pip fra dem.

drA: Et annet kritikkpunkt går på at systemet med gruppevis forhandlinger skulle være et nytt system som nødvendigvis måtte medføre dårlig resultat.

KJ: Dette er også bare tøv. Gruppevis forhandlinger lå f.eks. til grunn for streiken i Sauda i -70.

Gruppevis forhandlinger har her på Zinken også vist seg å fungere utmerket når det gjelder å få lavtlønte opp på et høyere nivå. Et forhandlingsresultat som går på et prosenttillegg for alle grupper, vil nettopp føre til at de som ligger dårligst an fra før, faller igjennom.

Dette kan bare rettes opp ved at disse gruppene sjøl suverent forhandler seg fram til et skikkelig oppgjør.

drA: Du nevnte feil dere har oppsummert?

KJ: Det viktigste her er at vi ikke var forberedt på at arbeidsledighetstrygd ikke ville bli utbetalt.

Under st reiken i Sauda fikk jo de permitterte trygd, så vi trodde den saken var grei. Ingen visste om den nye klausulen som etter Sauda-streiken var føyet til i lovverket, en klausul som altså gir borgerstaten mulighet for ikke å utbetale trygden.

Streiken var nøye forberedt. Vi viste at streiken ville bli erklært "ulovlig" og at forbundets streikekasse dermed ville være stengt for oss. Derfor ble det bestemt at alle lønningene skulle legges i en pose sammen med arbeid-

ledighetstrygden og de streikestøttepengene vi eventuelt ville få. Hele potenta skulle så fordeles likt blant de streikende og den øvrige arbeidsstokken.

Nektelsen av å utbetale trygden viste seg å være en effektiv kile for å ødelegge denne planen og splitte arbeiderne. Enkelte grupper som støtta streiken ene dagen, gikk den neste imot.

Uten det med arbeidsledighetstrygd tror jeg det hadde vært streik den dag i dag.

drA: I de siste streikene er det kommet utkjør fra kapitalens side som skal tjene til å lede oppmerksomheten bort fra de spørsmål streiken egentlig dreier seg om. Et eksempel var truselen om nedleggelse av bedriften under Jøtul-streiken og nå altså arbeidsledighetstrygden. Slike splittelsesforsøk kan jo bekjempes ved å utvikle solidariteten i klassen nettopp mot disse utkjørene.

KJ: Joda. Men arbeiderklassen i dag er for passiv. Den er blitt diktert fra oven altfor lenge. Det store flertall skjønner ikke at kapitalens lov er profitt og atter profitt, her på Norzink endog monopolistisk ekstraprofitt.

Det er ikke noe sosialdemokratisk samfunn vi lever i, det er et kapitalistisk samfunn. Det er udiskutabelt.

En arbeider skulle derfor bare ha en interesse: arbeide for det sosialistiske samfunnet.

Men den småborgerlige tenkningen har for lenge rådet i arbeiderklassen. Ja, det spørs om ikke hele samfunnet begynner å bli småborgerliggjort.

drA: Apropos småborgerlig tenkning. Det hevdes at kravene deres gikk på å få Kleppe-pakka innfridd?

KJ: Kleppe-pakka inneholder Kleppes målsetning, ikke vår.

På den annen side er det jo slik at 4,5% lønnsglidning er snakk om et gjennomsnitt, og ikke noe som skal gjelde absolutt for hver enkelt arbeidsgruppe. Våre krav kan jo godt ligge over dette gjennomsnittet.

Men det er jo ikke dette som er viktigst, derimot at Kleppe-pakka betyr intet annet enn å innføre Skånlandutvalget innstilling bakveien.

Dessuten må vi ha noe konkret å holde oss til i tariffoppgjøret, ikke de luftige løftene i Kleppe-pakka.

drA: Du nevnte at streiken var godt forberedt. Brukte dere Strassbourgesene i forberedelsene?

KJ: Sjølsagt. Det enda vi har i dag er jo Strassbourgesene. De er det eneste arbeidsfolk har å gå etter.

drA: De småborgerlige grupperingene hevder at tesene bare er delvis riktige, eller at de er historisk forelda.

KJ: Tvertom, Strassbourgesene er kanskje enda mer aktuelle i dag enn da de ble laget. Analysen tesene bygger på er grunnleggende helt riktig. Det som står der, har vist seg å være 100% riktig. Enkelte av punktene kunne riktignok gjerne vært litt mer utfyllende.

F.eks. tror jeg hetsen vi streikende blir møtt med i dag både er større og mer massiv enn tilfellet har vært tidligere. I hvitboka vil vi prøve å utfylle tesene med de siste erfaringene.

Men jeg gjentar: Strassbourgesene er det eneste hjelpemiddel som finnes for arbeiderklassens kamp i dag.

drA: Hva med sit-down aksjonen i forbindelse med de tre oppsigelsene?

KJ: For det første: Oppsigelsene av de tre er politisk begrunnet. Det kan ikke diskuteres.

For det andre: Siste streikemøte før streiken ble avblåst vedtok at ingen overgrep mot eller trakasseringer av oss som hadde streika, kunne godtas all den tid konflikten ikke er løst.

Sit-down aksjonen var resultatet av dette og nærmest spontan opphisselse over bedriftens hevnaksjon.

Men så lenge konflikten pågår, skal vi arbeidere sørge for at de tre oppsagte får utbetalt full lønn. Vi kan ikke la bedriften ture fram som den sjøl vil.

Nå ryktes det her at bedriften planlegger oppsigelse av ytterligere 20-30 mann, dessuten å nedlegge produksjonen en måned. Begrunnelsen skal være konjunktursituasjonen.

Dette er ennå ikke offisielt, men om så skjer, er det klart at vår argumentasjon om at oppsigelsene er politiske, vil pulveriseres.

Bedriften kan selvfølgelig gjøre dette fordi det her er snakk om en monopolbedrift med kontroll av alt, fra råstoffer til markedet. Bedriften har bukt og begge endene. Var det snakk om konkurranse, kunne produksjonen ikke stanses uten at andre overtok markedet. Monopolet er utenom kontroll; vi kan ikke engang påstå at de lyver når regnskapene framlegges. Tallene stemmer jo, de. Men alle vet at det er lett å manipulere med tall

drA: I siste Klassekampen blir det skrevet at dommen i Hammerverksaka vil skape presedens. Men det kan vel bare skje dersom arbeiderne godtar det borgerlige lovverket og ikke benytter metodene for å gå tvers gjennom loven?

KJ: Politiske oppsigelser er jo ikke noe nytt i og med dommen i Hammerverksaka. Slike angrep har det vært mange av opp gjennom tida.

Det er jo slik at lovene er skapt for kapitalistene, ikke for arbeiderne. Det

gjelder også Hovedavtalen, arbeids-tvistloven osv.. Godtar man så lovverket, ja da godtar man også kapitalens herredømme.

drA: Årsmøtet i avd. 61 førte til splittelse?

KJ: Ja. De fleste viktige vedtak i avd. 61 har vært så å si enstemmige tidligere. Men nå er situasjonen den at det nesten er umulig å diskutere streiken på en saklig måte. Jeg tror folk har blitt nærmest sjokka av den motstanden vi har møtt.

drA: Det er vel slik at når klassekampen skjer, så oppstår det ofte splittelse mellom framskredne og mer tilbakebyggende lag av arbeiderklassen, Strassbourgesene snakker jo om fienden innen egne rekke?

KJ: Ja, det er riktig nok. Kampen i seg sjøl fører ikke til noe høyne klassebevissthet. Noen arbeidere som før ikke var så kampvillige, står nå i første rekke og erkjenner at kampen mellom arbeid og kapital er både langvarig og hard, med midlertidige tilbakeslag. Andre som tidligere var svært så ivrige, får kalde føtter når motstanden skjerpes.

Kampen i seg sjøl slår begge veier. Men som jeg sa innledningsvis: Situasjonen nå er uklar og ting skjer fortsatt.

Uten å si noe galt om pensjonerte arbeidere er det likevel mye på grunn av at disse ble mobilisert til årsmøtet at sam arbeidslinja fikk flertall. Hva denne linja mer konkret går ut på, er heller ikke godt å si.

Dessuten har nå bedriften nektet å godta sekretæren i det nye styret, Degernes. Han satt forøvrig også i det avgåtte styret. Dette må det gjøres noe med.

Hvorfor faen skal bedriften nekte å godkjenne arbeidernes tillitsmenn. Det er jo aldri snakk om at arbeidsfolk skal godkjenne kapitalens representanter.

Ungarn... Forts. fra side 2

mellom oss og SUKP's ledelse er oppstått og utviklet" - kommentar til SUKP's SK's åpne brev. Utgitt av Folkerepublikken Kinas ambassade 1963).

Presset fra ikke minst KKP førte til at Krutsjov og co måtte legge om kursen. Men også det faktum at man i Moskva øynet at man ikke bare stod overfor en ønsket likvidering av Ungarns revolusjonære kommunister, men også muligheten for at USA-imperialismen skulle kunne være den som først og fremst ville profitere på Ungarns fremtid, samt det faktum at samtlige øst-europeiske partier ville få et engstelig forhold til Moskva (revisjonisme eller ei) gjorde at man måtte foreta seg noe. Sovjets eget domene måtte sikres. Krutsjov måtte bøye seg, eksperimentet ble så langt brakt til en foreløpig stopp.

Den 4. november ble orden gitt til de sovjetiske styrker som hele tiden passivt hadde vært til stede i Ungarn, og tanksene rullet mot Budapest. Dagen etter hadde sovjetstyrkene etablert sin kontroll i Ungarn. De "nasjonale revolusjonskomiteer" ble oppløst og avvæpnet, lederne flyktet over hals og hode. Grevene, baronene, de nylig hjemvendte kapitalister og Horthyoffiserer med følge strømmet igjen over grensen til vest, mest gjennom Østerrike - Imre Nagy valgte Jugoslavia og Titos beskyttelse. Det fikk han, men bare en stund. Krutsjovs inngripen hvor han nå plasserte Janus Kadar (en svoren tilhenger av Krutsjovs og 20. parti-

kongress revisjonistiske ideologi) for-sikret Tito om at det nok vil ordne seg med den borgerlige utvikling i Ungarn likevel. Han var derfor ikke sein om å svinge Imre Nagy for å tekkes Krutsjov å utleverte ham til Sovjet med forsikring om at han nok fikk fritt leide der. Så forsvant Imre Nagy for omverdenen - han som egentlig var Krutsjov og de nye maktøverne i Kreml sin ekte disippel. I 1958 ble det kjent at han var henrettet, når veit vel svært få.

Vi forstår Krutsjovs hensikt, - det ville være farlig om Imre Nagy skulle kunne fortelle om nettopp Krutsjovs oppdrag og dirigering av det skjendige forræderi mot Ungarns revolusjon i 1956. Ingen rettsak, intet oppstyr, intet snakk, det var Krutsjovs stil. Beria ble ekspedert på samme raske måte i sin tid. Munnen måtte lukkes, uten sammenlikning forøvrig mellom Nagy og Beria.

Men Krutsjovs løgner viste best effekt når ubehagelige vitneprov var tilintetgjort for godt.

For verdens kommunistiske bevegelse er lærdommene fra Ungarn 20 år tilbake viktige. Episodene med forsøk på kapitalistisk restaurasjon vil ofte være skjult bak røde flagg og hyperlojale erklæringer til kommunismen, men de kontrarevolusjonæres hat og tilintetgjørslust mot de sanne revolusjonære vil skinne igjennom tross deres fraser og sjølbetalte autoritet. Kommunistene må ikke la seg dupere eller bringes til mismot av motgang, svik eller bløff. Marxisme-leninismen vil seire til slutt. K. H.

Streiken ved Norsk Champignon (debatt-innlegg)

I forbindelse med en notis i nr. 10 av "den røde Arbeideren" er det nødvendig med følgende tillegg/kommentar.

Utgangspunktet for aksjonen ved Norsk Champignon A/S var et krav om opprettelse av tariffavtale fra 9 av de 23 arbeiderne. Som sådan burde saken være enkel og i samme bane som Krysset-saken og liknende aksjoner for borgerlige rettigheter, som er rettet mot tilbaketragging og særlige kapitalister. Når dette ikke ble en "Krysset-sak", kan man peke på to årsaker:

1. Skog og Landarbeiderforbundet er et svakt forbund som ikke klarer å operere på sosialdemokratiske premisser, men er preget av småborgerlig transgynhet.
2. AKP-gruppen kom på et tidlig tidspunkt inn i bildet med sin aksjonistiske linje og fikk lett spill p.g.a. Skog og Lands svakhet.

På denne bakgrunn forsvant Skog og Land ut av bildet og AKP fikk økt sin innflytelse.

En ikke ukjent taktikk ble nå lagt opp for å komme videre - mindretallsstreiken.

Tidligere er denne taktikk gjennomprøvd ved Norsk Hamnerverk, en streik som AKP også hadde full kontroll over. Det er derfor liten grunn til å tro at det for AKP, som til de grader legger vekt på "konkrete erfaringer", var ukjent at en slik streik var nødt til å bli mislykket.

For AKP ble aksjonen dermed enda bedre - på denne måten kunne de sikre at de selv ble de eneste som støttet streiken på dens egne premisser - og derigjennom framstå som de eneste forkjemperne for utenlandske arbeidere i Norge.

For småborgerskapets politiske representanter i AKP betyr det imidlertid lite om en streik blir mislykket, for dem er det viktig å vinne innflytelse og posisjoner i arbeiderbevegelsen, for å fremme sine egne klasseinteresser slik vi har vist tidligere i den røde Arbeideren.

HVILKE MULIGHETERER HADDE CHAMPIGNON-ARBEIDERNE?

Igen viser det seg at Strassbourgetesene er det eneste brukbare utgangspunkt for en riktig streiketaktikk. Det er her viktig å peke på forberedelsene til streiken som uhyre viktig. Dvs: bygging av en front ut over det mindretall som i direkte kamposisjon til kapitaleierne. Konkret i Champignon-saken betyr det at propaganda-arbeidet for å sikre at om man ikke fikk de andre til aktivt å gå i streik, så hadde man i hvert fall en passiv støtte (som senere kunne brukes) og derigjennom støtte fra andre arbeidsplasser.

Dette er nødvendige ting i en ulovlig konflikt. Samtidig vil vi peke på muligheten for å føre kampen innenfor rammene av det legale. Kravet om tariffavtale er mulig å fremme legalt, dette kunne vært gjort også på det tidspunkt hvor saken var kommet så langt at Skog og Land hadde demonstrert sin

tilbaketragging. Muligheten for å ta kontakt med mer framskredne og tidsmessige sosialdemokrater i LO, f.eks. den stedlige samorganisasjonen, var fortsatt åpen.

I dag synes i hvert fall saken å ha kommet så skjeivt ut at om noen kan redde den, så må det bli et mer kompetent organ i LO. Vi oppfordrer derfor alle til å kreve overfor den stedlige samorganisasjonen at den griper inn og rydder opp.

KONKLUSJON

Vi vil ikke moralisere over Champignon Champignon-arbeidernes kamp og de feil som er gjort, men samtidig kan vi ikke unnlate som kommunister å peke på den korrekte metoden for kampen. Konklusjonen skulle dermed være klar. Vi støtter de arbeiderne som kjemper for tariffavtale - men ikke på deres egne premisser. Nettopp en slik kritisk støtte er den beste arbeidere i kamp kan få.

Gr...

Valgets kvaler har alle hørt om. Det må ikke forveksles med kvalme, sjøl om det er nærliggende.

Det har vært valg borte i USA - noe de fleste kanskje har registrert. Radiofolk og bladfolk forsøkte i det lengste å blåse liv i en kamp mellom to menn. Hva de to står for, er det ingen som vet - minst av alle de to kampen gjaldt. Resultatet var imidlertid gitt på forhånd. Alle som følger litt med i amerikansk politikk, visste det. Carter har mye penere kone enn Ford. Dessuten er hunden hans mer veloppdrettet.

Vi ruster oss til valg her på berget også. Et øyeblikk var jeg fristet til å si "duster". Grunnen er at det går rykter om at Dusteforbundet vil stille liste ved valget. Det er i grunnen ikke noe å

smile av, for hvis det blir noe av, vil gruppa stille sterkt både kvalitativt og kvantitativt.

For å bli medlem av et norsk parti kan en bare klippe ut en slipp i en avis, sette et kryss i en rubrikk - så er man medlem i et seriøst parti. Slik er det ikke i Dusteforbundet. Der må man kvalifisere seg - og kravene ligger relativt høyt. Likevel er tilstrømningen stor.

Det morsomste ved valgkampen vår er likevel pratet om valgordningen - den urettferdige valgordningen som Arbeiderpartiet ikke vil rette på og som kollisjonspartiene ikke ville rette på. De hadde også tid til det. Så fortell ikke meg at Dusteforbundet stiller svak

Nytt fagforeningsstyre ved Norzink

Tilbakeslag for kamplinja i Odda. Representanter for klassesamarbeidslinja erobret foreningsstyret.

Mandag 1/11 avholdt avd. i NKIF, Zinken Zinken-arbeidernes fagforening sitt bebudede ekstraordinære årsmøte. Som ventet ble det en kraftig konfrontasjon mellom de som hadde stått på den konsekvente kamplinja i streiken for bedre lønn og aksjonen seinere for å tilbakevise NORDZINK-ledelsens frekke provokasjon og oppsigelse av tre av de streikende, på den ene sida, og kapitulasjonsfolkene på den andre sida.

Igen viser det seg at en sprukket streikefront er vanskelig å reparere på kort sikt, og kapitulasjonsfolkene kunne utnytte engstelsen hos mange etter de tidligere nederlag i kampen. De fikk konsolidere sin stilling.

Et klart klassesamarbeidsvillig styre ble valgt - til Norsk Kjemisk forbunds ledelses store lettelse og NORDZINK-ledelsens tilfredshet.

Men vi er overbevist om at denne tilfredsheten nødvendigvis vil blande seg med en berettiget nervøsitet. Et meget sterkt mindretall står konsekvent for kamplinja og vil på lengre sikt vinne tillit i kraft av å representere alle arbeideres interesse. Når kapitalistene nå vil presse igjennom sine profittinteresser med forventet støtte fra det nye fagforeningsstyret - utfra dettes loyalitetserklæring til "reglene i arbeids-

livet" - da vil arbeiderne igjen samles på en kamplattform.

Og Odda-arbeiderne vil sikkert og visst lære av de skjebnesvangre feil som ble gjort ved forberedninga til de siste kampe som nettopp var medvirkende til at fronten av alle arbeiderne ved NORDZINK ble splittet.

Kommunistisk Arbeiderforbund har tidligere gjennom drA påpekt slike feil. Særlig nevner vi at man bygde på en nonchalant oppfatning om at kampkonsollidering for direkte streik bare var nødvendig blant de 150 som skulle kjøres ut i åpen kamp, mens de 4-500 forventede permitterte skulle stole på statlig AL-trygd.

Alle vet hva som skjedde da borgerstaten kaldblodig, etter krav fra direktøren ved NORDZINK, av slo en slik utbetaling.

Dette var unødvendig om man hadde gjennomdiskutert kampens realistiske premisser blant alle arbeiderne. Vi vil også føye til at så lenge man ikke fullstendig kutter ut A.L.P.'s vanvittige aksjonistiske linje og forsøk på innflytelse i streikeforberedelser i arbeiderklassen vil man ikke lykkes. En kommunistisk linje derimot vil ikke være - og er ikke-

BESTILLINGSEDEDEL

Til:
Kommunistisk Arbeiderforbund,
Postboks 2863,
Kampen,
Oslo 5 (postgirokonto nr. 20 68 42)

Jeg bestiller med dette:

- ... årsabonnement på den røde Arbeideren a kr. 20,-
- ... årsabonnement på Røde Fane a kr. 28,-
- ... eks. av Tvers gjennom lov til seier a kr. 7,-
- ... eks. av Program vedtatt på KAs 2. landsmøte a kr. 5,-
- ... komplett sett av KAs elementærsirkel a kr. 25,-
- ... komplett sett av KAs grunnsirkel a kr. 30,-
- ... Studieveiledning til Lenin: Hva må gjøres? a kr. 5,-
- ... obligasjon/er til støtte for KAs pressefond a kr. 10,-
- ... obligasjon/er til støtte for KAs pressefond a kr. 50,-
- ... obligasjon/er til støtte for KAs pressefond a kr. 100,-

... Er dessuten interessert i nærmere kontakt med K.A.

Bes sendt i oppkrav/pengene er satt inn på postgirokonto nr. 20 68 42.

Navn.....

Gate/veg.....

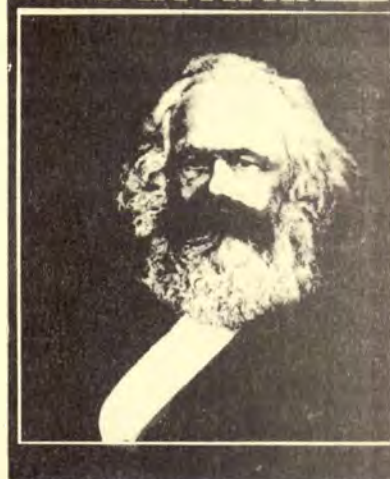
Postnummer og sted.....

en "vanskelig" eller "fremmed" linje for arbeiderklassen å samles om. Den vil tvertimot vinne oppslutning og garan-

den røde Arbeideren vil i dette og seinere nr., ved innlegg, artikler og intervjuer, medvirke til at Odda-arbeidernes egen oppsummering av høstens kamper kommer hele klassen til gode. Kampene har vært viktige og av største betydning for arbeidere i hele landet.

RØDE FANE

NKP fortsatt på borgerstatens side

NKP har avholdt faglig konferanse. I en uttalelse heter det bl. a. at "skatteløstelsene som ble gitt ved tariffoppgjøret våren 1976, blir tatt inn igjen ved økende avgiftsforhøyelser i stats- og kommunebudsjettene. Dette er klart i strid med forutsetningene for tariffoppgjøret." Siden Kleppes kombiløsning, hvis utgangspunkt sett fra NKP synspunkt var godt, nå er blitt ødelagt, foreslår NKP overfor fagbevegelsen frie forbundsvisse oppgjør. Videre heter

det i uttalelsen "at en Kleppepakke vil tilsløre at hovedproblemet i norsk økonomi er å få frigjort landet fra de multinasjonale selskaperes økende makt og fra de farer en stadig mer krisefylt internasjonal kapitalisme utgjør."

Den nasjonale kapitalisme og borgerstaten synes ikke å bekymre NKP særlig, noe vi heller ikke hadde ventet. Vi har i frisk erindring NKP's utspill foran indeksovgjøret i 1973 da partiets landsstyre foreslo moms på matvarer

opphevet mot at arbeiderne frafalt kravet om indeksregulering med følgende argument: "Avståelsen av indekstillegge vil styrke overskuddene ved bedriftene og gi grunnlag for økt direkte beskatning. Dette kan delvis ta form av strammere avskrivningsregler, delvis økte skattetakster"!!!!

Etter den faglige konferansen var NKP faglige leder Kolbjørn Harbu fram på i en pressekonferanse hvor han på vegne av partiet uttrykte sin store bekymring for

det han kalte "maoistene" innen fagbevegelsen. Han understreket imidlertid at NKP ikke er motstander av ulovlige streiker, men at partiet går inn for å forsøke å løse konflikter på lovlig måte først. NKP's og Harbus klippefaste tro på og tillit til borgerstaten og dens lovverk er fortsatt urokkelig. Det hører med til historien at NKP fortsatt betegner seg som et kommunistisk parti.

EYV.

KUL stiller til valg i studentersamfunnet

Kommunistisk Universitetslag stiller kandidatstyre til valget av styre i studentersamfunnet i Oslo (DNS) i høst. I den anledning har Den røde arbeideren intervjuet Petter Nafstad som er KULs formannskandidat.

Hva ønsker dere å oppnå ved å stille til valg i DNS?
- Den politiske betydningen av vår deltakelse i DNS ligger ikke først og fremst i selve valget på generalforsamlingen, men i den muligheten som deltakelse i valget gir oss til å kjøre fram vår politiske linje. DNS har i flere år vært ledet av AKP og har vært deres viktigste eksterne forum for framføring av deres politikk. Ved at vi deltar aktivt i debattene her får vi ikke bare anledning til å ta politiske konfrontasjoner med AKP i nærvær av en forsamling på opptil flere tusen studenter, men vi tvinges også til å ar-

beide med å gjøre vår politikk mer konkret.

Foruten oss stiller også SFD (en dekkorganisasjon for SV) til valg. Dette har vært gunstig for oss, fordi vår kritikk av AKP i stor grad også rammer SV. Vår deltakelse i debattene har derfor avdekket den enheten som er mellom AKP og SV på en rekke avgjørende felter, f.eks. fremmedarbeiderspørsmålet, om prinsippene for streikestøttearbeidet og bondespørsmålet. Grunnlaget for dette er naturligvis at begge representerer småborgerskapets klasseinteresser. Dersom vi makter å føre fram en kommunistisk politikk i de ulike spørsmålene, klarer vi å hindre at AKP og SV får gjennomført det opplegget de er interessert i, nemlig å føre skjellsordpregede skinn diskusjoner med hverandre som skal få folk til å tro at det eksisterer en stor og betydningsfull forskjell mellom dem.

Vi har lagt fram et forslag til møteprogram for neste semester i DNS. Dette programmet konsentrerer seg om tre hovedfelter, Den proletariske internasjonalismen, faglig politikk og Klasseanalyse og politisk strategi. Det er nettopp på disse feltene at det framtrer den klareste forskjellen mellom en kommunistisk og en småborgersosialistisk politikk, og det er nettopp her at enheten mellom SV og AKP er sterkest. Programmet vårt sikter derfor ikke først og fremst på å ta opp til debatt alle slags "interessante" emner, men er et ledd i arbeidet vårt med å utarbeide en selvstendig kommunistisk politikk på alle viktige områder.

KULs program kan fåes ved henvendelse til KUL, postboks 3815, UH, Oslo 8.

De 300 fagorganiserte ved Radionette

har godtatt et forhandlingstilbud på kr. 1.50 i lønnsøkning pr. time. Som vi skrev i forrige nr. nektet de opprinnelig å godta et likelydende tilbud og gikk til streik for et krav om kr. 2.50 i generell økning og kr. 3.00 for unge arbeidere. De var imidlertid ikke i stand til å sette Jern & Met-ledelsen tilside, gikk tilbake til arbeidet etter 6 dager uten garantier, og står nå igjen med de opprinnelige 1.50 samt innledende forhandlinger i arbeidstidsspørsmålet som også var et tvistespørsmål i streiken.

Klubben på TMV

har kastet formannen Kjell Hammer og dermed gått tilbake på kravet om kr. 2.60 i lønnsøkning pr. time i de lokale forhandlingene. Hammer ble valgt til formann på dette kravet for bare få uker siden, og det tidligere sosialdemokratiske dominerte styret ble kastet. Nå er sosialdemokratene tilbake igjen etter at Hammer hadde utvist en stor gapvakkling i forholdet til bedriftsledelse (jfr. siste nr. av den røde Arbeideren) - Kjell Hammer er som kjent faglig led i "AKP" i Sør-Trøndelag.

Kristiansands lag av Kommunistisk Arbeiderforbund har sendt følgende støtteerklæring:

Til de streikende STAR-arbeidere
v/Kaj Paulsen
Søgne

Kristiansands lag av Kommunistisk Arbeiderforbund vil gjerne få lov til å uttrykke vår støtte til den kamp som dere STAR-arbeidere fører for den soleklare rett til å ha tariffavtale med arbeidskjøperen. Selv etter at sosialdemokratene har sittet med regjeringsmakten i nesten alle år etter krigen, må arbeiderne syreike i månedsvis for sine mest elementære rettigheter. Innen den herskende borgerklasse synes det å være de små bedriftsledere som går lengst i sin respektløshet. Vi er overbevist om at det er ganske mange av dem som ønsker med nebb og klo å opprettholde sin private husmannsordning. Det er derfor nødvendig at søkelyset blir rettet mot de mange småbedrifter og forretninger her i landet. Den kampen som dere i månedsvis har ført og fortsatt fører, gjelder således hele arbeiderklassens interesser.

Vi vil imidlertid understreke at som kommunister ser vi det også som nødvendig å bekjempe gjennom handling det byråkratiske lov- og regelverk som er bygget opp for å knytte LO-apparatet til den borgerlige staten og fraskjære arbeidsfolk streikeretten.

Men kampen for rett til tariffavtale lokalt og retten til faglig organisasjon gjelder arbeidernes demokratiske frihet overhodet. De reaksjonære krefter ønsker alltid å begrense demokratiet til å gjelde for de som er eiendomsbesittere. Som skaperne av samfunnets materielle goder, må vi arbeidere kreve vår rett.

Med de beste ønsker om en seierrik kamp
Kristiansand KA

Studiearbeidet

Kommunistisk Arbeiderforbunds grunnsirkel i marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning bygger på følgende 6 møter:

1. Grunnlaget for samfunnsutviklingen og klassespørsmålet.
2. Kapitalismens politiske økonomi.
3. Staten - den herskende klasses undertrykkelsesredskap.
4. Imperialismen - kapitalismens høyeste stadium.
5. Det kommunistiske partiet.
6. Kampoppgavene i dag - kampen for dagskravene og kampen for et kommunistisk parti.

Følgende litteratur blir benyttet:

- Marx: Det kommunistiske partis manifest.
Heftet Politisk økonomi, utgitt av KAs studieutvalg. Pris kr. 3.-
Lenin: Staten, hefte utgitt av KAs studieutvalg. Pris kr. 3.-
Heftet Utdrag av arbeidstvistlovene og lov om lønnsnemnd i arbeidstvister. Pris kr. 1.-
Hovedavtalen mellom LO og NAF, utgitt av LO. Gratis.
Heftet Hva er imperialismen, utgitt av KAs studieutvalg. Pris kr. 3.-
Heftet Tvers gjennom lov til seier, utgitt av Kommunistisk Arbeiderforbund. Inneholder bl. a. Strassbourgetesene og KAs

faglige prinsipplerklæring.
Pris kr. 7.-

Hefte med statutter, prinsipp- og arbeidsprogram for Kommunistisk Arbeiderforbund, utgitt etter det 2. landsmøte 1975. Pris kr. 3.-
Stalin: Partiet, hefte utgitt av KAs studieutvalg. Pris kr. 3.-

Som tilleggslitteratur kan anbefales:
Marx: Lønn, pris og profitt.
Lenin: Staten og revolusjonen.
Heftet Unntakslovene og NATOs beredsskapsplaner. Utgitt av Kampen Norge ut av Nato.
Første program for Arbeiderkomiteen mot EEC og dyrtid.
Sitater fra formann Mao Tsetung (den "lille røde").

KAs elementærsirkel, med hovedvekt på politisk økonomi og faglig politikk, kan i likhet med annet materiale bestilles fra KAs sentrale adresse eller fra distriktskontaktene.

Ta kontakt med Kommunistisk Arbeiderforbund!

Organiser studievirksomhet på din arbeidsplass eller i ditt boligområde!